

Idees

Vot en blanc

Joan de Sagarra

Dilluns, 28 de maig. Ahir vaig anar a votar. Vaig votar en blanc. Havia d'escollir entre els cinc candidats a l'alcaldia de la meua ciutat, Barcelona, i no em vaig decantar per cap. Vot de càstig? No m'agrada la paraula, però sí, vaig votar en blanc per donar-los entenent que o bé no em convencen les seves propostes, o bé allò que no em convenç són les seves estratègies, i sobretot la manca d'estratègies, per a dur-les a terme. Però, sobretot, vaig votar en blanc per donar-los entenent que no m'ha agradat gens ni mica el plantejament de les campanyes de cadascun, especialment les dels dos partits més forts, els que s'hi jugaven "la llista més votada", com deia el candidat de CiU, Xavier Trias.

Votar en blanc no és igual que no anar a votar. Votar en blanc no té la transcendència –disculpeu-me el mot– de no anar a votar. L'endemà de les eleccions, els papers fan èmfasi en l'abstenció –el gran titular a Catalunya, i especialment a la ciutat de Barcelona, pel que fa a les eleccions del dia 27 de maig–, i el vot en blanc no hi és gran cosa més que una curiositat. Per a mi, si ens hem de posar transcendents, és tan important l'abstenció com el vot en blanc. I, parlant democràticament, crec que el vot en blanc és, no diré més transcendent, però sí més significatiu que no pas l'abstenció. Perquè l'abstenció pot voler dir que t'és igual el joc, la democràcia, o que tots els polítics, la política, en definitiva, se te'n fot; però el vot en blanc vol dir, si més no jo ho entenc així, que segueixes el joc, que creus en la democràcia, que valores, i molt, poder anar a votar –com un dret i una obligació–, però que no necessàriament has de donar el vot a aquell qui, per una raó o per una altra, no et convenç o, en el cas pitjor, no et diu res, tot i respectar-lo.

Per què vaig votar en blanc? Doncs perquè la foto de l'alcalde Hereu, candidat del PSC, amb la paraula "nou", sense les sigles del partit, em va semblar un insult a la intel·ligència. Jo no puc votar el batlle Hereu quan se'm presenta, o me'l presenten, com un detergent. Sé, em consta, que l'alcalde Hereu és un gestor, que coneix bé l'Ajuntament de Barcelona, i que pot fer molt bona feina aquests quatre anys vinents, sempre que controlí els socis, que no li facin la traveta al seu partit i que rebí, no diré tot el suport, però sí un mínim suport del senyor Zapatero per a desplegar la Carta Municipal. Dit altrament: jo hauria pogut votar Hereu si no me l'haguessin venut com... això mateix, com un detergent.

També hauria pogut votar Xavier Trias com a futur batlle nostre. No em desagraden les pomes, ni el canvi, sempre

que sigui necessari. Ho era, ara, després de tants anys d'un alcalde socialista a l'Ajuntament de Barcelona? Doncs la veritat és que no ho sé. Però sí que sé, després d'haver analitzat més o menys detalladament les propostes, les queixes i propostes del senyor Trias –queixes, a vegades, encertades i propostes tan raonables o desenraonades com les de qualsevol altre candidat–, que darrere el canvi s'hi amagava una revenja: pels 28 anys d'una alcaldia socialista i per la pèrdua de la Generalitat.

Hauria pogut votar, és clar, Imma Mayol, candidata d'Iniciativa-Verds, o Jordi Portabella, candidat d'Esquerra Repu-

blicana. Però es van barallar ells amb ells –ells amb ells i amb l'alcalde socialista–, i això no em va agradar. Està bé que la gent es baralli, però per Barcelona, no pas per veure qui talla el bacallà, i encara menys entre socis de progrés, diuen, i d'esquerres. Hauria pogut votar Alberto Fernandez Díaz –un xicot que em cau bé–, candidat a l'alcaldia pel PP? Ho hauria pogut fer. Però de la mateixa manera que Carles Riba retreia a les novel·les de Simenon la manca de metafísica, sóc de l'opinió que, o bé al PP o bé a mi encara ens falta la metafísica necessària per a destapar una ampolla de xampany (no pas de cava).

Comptat i debatut, per què he votat en blanc? Doncs perquè em considero una persona educada, més o menys ben educada; perquè, sense ser un *senyor de Barcelona*, m'agrada, i molt, la meua ciutat. I perquè no m'agrada que, després de tot això que he dit, m'aixequin o intentin aixecar-me la camisa.

Escriptor